

TEZAU LITURGIC
1 IANUARIE
FOTIE TELEPIS

SLUJBA
SF. CUVIOASE
EMILIA
DE LA
CEZAREEA
CAPADOCIEI

ATENA, 2020

01 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΜΜΕΛΕΙΑ, ΜΗΤΗΡ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ίστωμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς τρυγὼν ἡ πολύσοφος, καὶ γυνὴ θεοβράβευτος,
βιοτὴν Ἑμμέλεια σὺ ἐβίωσας, κατὰ Θεὸν καὶ τὰ
τρόπαια, ἀξίως ἀεπίληφας, τῶν πιστῶν σου ἱκετῶν, καὶ
κρηπὶς ἡ χρυσότευκτος ἀναδέδειξαι, τῶν τελούντων
σου σήμερον τὴν μνήμην, καὶ βοῶντων κατανύξει·
χαῖρε Μητέρων τὸ καύχημα. (Δίς)

Τῇ χορείᾳ παρέδωκας, Ἐκκλησίας Ἑμμέλεια, πρὸς
ψυχῶν ἀνόρθωσιν καὶ εὐπρέπειαν, τὴν συνοδείαν τὴν
πάγχρυσον, τὰ ἄνθη τὰ εὖοσμα, τοὺς κρουνοὺς τῶν
ἀρετῶν, τῶν πιστῶν τε τὰ πρότυπα τὰ θεόμορφα, τοὺς
Ἁγίους σου παῖδας καὶ λαμπρύνεις, ὀρθοδόξως τοὺς
τὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντάς σου σήμερον.

Τὰς ὁδοὺς ἡμῶν ἴθυνον, καὶ τὰς τρίβους
κατεύθυνον, ταῖς λιταῖς σου Μῆτερ πρὸς τὸν
φιλόανθρωπον, καὶ σὺν τοῖς τέκνοις σου πρέσβευε,
δοθῆναι τὴν ἄφεσιν, καὶ τὴν λύτρωσιν πιστῶν, καὶ
γενοῦ περιτείχισμα τῶν τιμώντων σε, ὡς ἐκτήσω

πολλὴν τὴν παρρήσιαν, πρὸς τὸν Κύριον τῆς δόξης,
Ὅν εὐλαβῶς ἐθεράπευσας.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ὁρῶσα, Ἑμμελεία, τῆς
ἀγιότητός σου τὸ ὕψος, ἀνακράζει σοι σήμερον· ἡ
ἄρουρα τοῦ Πνεύματος καὶ βάθος τὸ τῆς σοφίας, καὶ
πάσης ἐλλάμψεως ταμεῖον τῶν πιστῶν τε προστασία
καῖρε πάνσεμνε ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις,
χάρισαι ἡμῖν ἰλασμόν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ζήσασα ἱερῶς, ὀλβίοις σὺν ὀλβία, τῷ δήμῳ τῶν
Ἀγίων, ἠρίθμησεν ἀξίως, ὁ Κύριος σὲ ἔνδοξε.

*Στ.: Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσιν καὶ ὀρθὰ τοῖς
εὐρίσκοις γινῶσι.*

Ὑμνοῖς ἐν ἱεροῖς, προσάγομεν τὸ Χαῖρε, Ἑμμέλεια
σοὶ πόθῳ, καὶ πίστει ἐξαιτοῦμεν, τὴν χάριν σου
ἐκάστοτε.

*Στ.: Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ ἠόφρανθη
ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.*

Πόθῳ τῷ ἱερῷ, ἐξέθρεψας τὰ τέκνα, τὰ σὰ Ἁγία
Μῆτερ, χαρὰν τῷ κόσμῳ δοῦσα, καὶ τρόπαια τῆς
χάριτος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα τε καὶ τιμή, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, τῷ σοὶ πλουσίαν
χάριν, Ἁγία δεδωκότι, ἀξίως καὶ τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἄφθορος ἐν σαρκί, ὁ τόκος Σου ἐδείχθη, Παρθένε
Θεοτόκε· διὸ καὶ ὑπερτέρα, ὑπάρχεις πάσης κτίσεως.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἐκκλησίας Κυρίου βλαστὸς ὁ ἔνδοξος,
Καππαδοκίας τε πάσης καὶ τῶν μητέρων κανών,
ἀναδέδειξαι σαφῶς ὁ πολυτίμητος· ὅθεν τιμῶμέν σε
πιστῶς, καὶ τὴν μνήμην σου φαιδρῶς Ἑμμέλεια
ἐκτελοῦμεν· διὸ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἀδιαλείπτως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ
τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε*
ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τῆς τρισηλίου χάριτος! ἀνδρικῶς ἡ γυνὴ κατ'
ἐχθροῦ ἠγώνισται, Ἑμμέλεια ἡ σεπτὴ, καὶ κλέος
ἔνδοξον, πασῶν τε τῶν γυναικῶν, χριστιανῶν
παιδοτρόφων τὸ τρόπαιον· διὸ τῶν Καππαδοκῶν, τὸ
ἰσχυρὸν ἀμυντήριον γέγονεν· ὅθεν εὐλαβῶς τὸ Χαῖρε,
πόθῳ ἀνακράζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ὁ δῆμος, τῶν Ἀγίων
ἐκπεπλούτισται.

Λαοὶ σκιρτήσατε ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἐν πόθῳ ζέοντι, χαρὰ γὰρ ἡ μυστικὴ ἡμῖν ἀνέτειλεν, καὶ ὄντως θεολαμπής, τῆς Ἑμμελείας ἡ μνήμη ἐφέστηκε, φωτίζουσα τὰς ἡμῶν, ἐσκοτισμένας καρδίας καὶ ὄμματα, καὶ καθοδηγεῖ πρὸς τρίβον, μετανοίας ἅπαντας, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας, καὶ δοξάζοντας τὴν μνήμην αὐτῆς.

Φωτὸς λυχνία ἡ πάγχρυσος, καὶ ἀδύτου φέγγους τὸ σεπτὸν κειμήλιον, καὶ στάμνος ἡ ἐν Χριστῷ τὸ μύρον βλύζουσα, ἀφθόνως καὶ δαψιλῶς, τοῖς Καππαδόκαις καὶ πᾶσιν τοῖς μέλπουσιν, τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν, καὶ τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσιν Ἑμμέλεια, τὴν καλλίστην πολιτείαν, τὴν σὴν Μητέρα ἔνδοξε, καὶ Κυρίῳ πρεσβείαν, κεκτημένοις σε ἀκάματον.

Ἔτερα. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πανευλαβῶς σοὶ τὰ γέρα πάντες προσάγομεν, καὶ σὺν ἡμῖν χορεία, τῶν Ἁγίων Μητέρων, ὕμνους ἀναπέμπει χρεωστικῶς, σοὶ Ἑμμέλεια ἔνδοξε, ὅτι ὑπάρχεις ὁ θεῖος τούτων κανὼν, τῇ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ σου.

Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ τέκνα ἃ δέδωκέ μοι Θεός, χαρμονικῶς τοῖς πᾶσιν, ἐκβοῶσα Ἁγία, γέγονας τῶν τέκνων σου τὸ σεπτόν, καὶ σεβάσμιον πρότυπον, καὶ παραμύθιον πέλεις πάντων ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην ἐκτελούντων σου.

Εὐλογημένη ὡς μήτηρ καὶ ὡς ἀμνὰς τοῦ Χριστοῦ, Ἑμμέλεια δειχθεῖσα, τῷ ἁγίῳ σου βίῳ, ἅπαντα τὰ

τέκνα σου τῷ Θεῷ, εὐχαρίστως προσήνεγκας, καὶ ἐγαλούκησας ταῦτα θεοσεβῶς, εὐδοκία τοῦ Παντάνακτος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς μυστικὴν εὐωχίαν ἢ πανένδοξος Ἑμμέλεια. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι ἐν ἅσμασιν ὑπαντήσωμεν αὐτὴν καὶ βοήσωμεν· χαῖρε, ἡ μητρικῇ λαμπρότητι κεκοσμημένη καὶ τοῦ Κυρίου ἁγία θεραπαινίς· χαῖρε, ἡ βλαστήσασα καρποὺς τῆς εὐλογίας καὶ τῶν πιστῶν τοὺς ὁδηγοὺς· ὅθεν Ἁγία Μήτηρ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς κινδύνου καὶ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

*Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ, λα'. 10-31)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσει ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίनाς. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα.

Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὁσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πέννητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν ποὺ χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ ἐγένετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοῖνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς. στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα καὶ νομοθέσιμος, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησας, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ, ιδ'. 1-8, 24-27)

Σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. ὁ πορευόμενος ὀρθῶς

φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται. ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς. οὐ μὴ εἰσι βόες, φάτναι καθαραί· οὐ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερά βοὸς ἰσχύς. μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαίει δὲ ψευδῇ μάρτυς ἄδικος. ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὐρήσεις, αἰσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής. πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖλη σοφά. σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ. στέφανος σοφῶν πλοῦτος αὐτῶν, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακὴ. ρύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός, ἐκκαίει δὲ ψεύδη δόλιος. ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπίς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα. πρόσταγμα Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν

Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Ὡς μήτηρ εὐκλεὲς λαμπρότητι ὠραῖσμένη, τοῖς πᾶσιν ἐνδεδείξαι, τὴν γὰρ ἐλπίδα ἀναθεμένη πρὸς Θεὸν εἴλες τοὺς κακοτρόπους πειρασμούς, καὶ ἀγγελικῶς διάγουσα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησας, πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τὴν πάνσοφον ὑμνήσωμεν καὶ Ἀγίαν Μητέρα, ἐν ἄσμασιν κραυγάζοντες· χαίροις, ἡ βλαστήσασα τῇ Ἐκκλησίᾳ ἁγίους βλαστοὺς καὶ πολυτίμους· χαίροις, ἡ ἐπιδείξασα σωφροσύνην καὶ τελείαν ἀνδρείαν ἐν πειροτάσεσι· διὸ ἰκέτευε τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Τὴν τῆς πίστεως λαμπάδα ἄσβεστον ἐφύλαξας, ἀλουργίδα τὴν ἔνδοξον περιβεβλημένη· ἀρετῆς καὶ καρτερίας ὁ τύπος ἐνδεδείξαι καὶ τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον· ὅθεν ἐπαξίως τοῦ Παραδείσου σκηνώματα εἰσοκίζεις καὶ ἀπαύστως τὸν Θεὸν ἱκετεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Τῇ τρισηλίῳ Θεότητι προθύμως τὰ τέκνα σου προσέφερες, ταῦτα γαλουχήσασα μᾶλλον δόγματι

ἀληθείας ἢ γάλακτι· ὁ γὰρ τύπος τούτων δέδειξαι, καὶ ὁ κανὼν τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης· ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐνεργεῖς δαψιλῶς τὴν χάριν πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Ἐμμέλεια, καὶ ἐνδόξως τελοῦσιν τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσαι αἱ μητέρες ἐν σοὶ εὐφραίνονται, καὶ ἐν χαρᾷ τοὺς ὕμνους σοὶ προσάγουσιν· ἐπέστης γὰρ ὡς ἥλιος, τῇ νυκτὶ τῆς ἀγνωσίας καὶ ὡς σοφὴ τρυγών, ἡ τὰ ἑαυτῆς νοσσία θεοπρεπῶς περιθάλπουσα· διὸ τρόπαιον αὐτῶν κατέστης, καὶ ἡμῶν Μήτηρ ἡ πάνσεμνος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἡ ἐν σοφίᾳ Χριστοῦ, πεπυρωμένη τὴν καρδίαν Ἐμμέλεια, γυνὴ δὲ ἡ σεβασμία, καὶ ἡ λυχνία φωτός, τῆς Καππαδοκίας ἡ πολύφωτος, καὶ πάντων τῶν δούλων σου, τὸ σεπτὸν καταφύγιον, καὶ τῆς ἀγάπης, τὸ στερρότατον ἔρεισμα, καὶ τὸ σέμνωμα, Ἐκκλησίας τὸ ἐνδοξον· ὅθεν πιστῶς δεόμεθα, ἡμῶν τὰ αἰτήματα, σὴ μητρικῇ παρρήσίᾳ, Ἁγία Μῆτερ ἐπάκουσον, καὶ δίδου ἐκάστω, τὸ αἰτούμενον λιταῖς σου, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον.

Στ.: Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσιν καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσι.

Γέρας, εὐλαβικῶς οἱ πιστοί, σήμερον μῆτερ σοὶ προσάγομεν ἅπαντες, κατηύγασας γὰρ πλουσίως, τὴν

Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, καὶ τῶν ὁροδόξων τὰ συστήματα, πυξίον τοῦ Πνεύματος, καὶ γυνὴ ἡ Θεόσοφος, ἡ βραβευθεῖσα, δαψιλῶς καὶ ὡς ἔπρεπεν, ὑπὸ χάριτος, τρισαγίου Ἑμμέλεια· ὅθεν κατευφραϊνόμενοι, ἐν σοὶ οἱ φιλέορτοι, περιχαρῶς ἐκτελοῦμεν, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου, δεόμενοι πόθῳ, σαῖς ἐντεύξεσιν πλουσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ ἠὲ φράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Χαίροις, Καππαδοκῶν ἡ τρυφή, ἡ δεξαμένη περισσῶς θείας χάριτας, τὸ ἔαρ τῆς σωφροσύνης, καὶ ἡ αὐγὴ τῆς ζωῆς, τῆς ἐνθεωτάτης Μητρὸς ἑνδοξε, ἡ μήτρα ἡ τέξασα, ἀγιότητος πρότυπα, στύλους πυρίνους, ἀρετῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ μυρίπνοα, Παραδείσου βλαστήματα, ὅτι ψυχῆς λαμπρότητα, ἐτήρησας πάντοτε, καὶ χαρισμάτων τὸν λύκνον, ἐλαίου ἄνευ οὐκ ἔλιπες· διὸ καὶ πρεσβεύεις, ἀενάως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ'.

Αἱ τῶν μητέρων χορεῖαι συνάχθητε σήμερον, καὶ τὴν σεπτὴν μητέρα, σπεύσατε ἐν ἀλαλαγμῷ ὑμνῆσαι. Τοῦ γὰρ Κυρίου τὰς ἐντολάς, καλῶς διαφυλάξασα ἐστέφθη πλουσίως, ὑπὸ τῆς ἁγίας συνοδείας τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ πᾶσιν τοῖς Ἁγίοις, τῷ θρόνῳ τοῦ τρισαγίου παρεστῶσα Θεοῦ, πρεσβεύει μητρικῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

*Ἐκκλησίας Κυρίου βλαστὸς ὁ ἔνδοξος,
Καππαδοκίας τε πάσης καὶ τῶν μητέρων κανών,
ἀναδέδειξαι σαφῶς ὁ πολυτίμητος· ὅθεν τιμῶμέν σε
πιστῶς, καὶ τὴν μνήμην σου φαιδρῶς Ἑμμέλεια
ἐκτελοῦμεν· διὸ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἀδιαλείπτως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.*

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ΟΡΘΡΟΣ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν
τάφον Σου Σωτήρ.*

*Θεῷ τῷ τριλαμπεῖ, θεραπεύσασα Μῆτερ, ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς, καὶ τῆς σῆς διανοίας, Ἑμμέλεια τῆς χάριτος
καὶ πολλῆς ἀγαθότητος, κατηξίωσαι, παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν πρέσβευε, ἀκαταπαύστως σωθῆναι,
ἡμᾶς ἐκ τοῦ κλύδωνος.*

Δόξα.

*Οὓς ἔθρεψας καλῶς, ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ, Ἑμμέλεια
σεμνή, Ἐκκλησίαν πλουσίως, ἐξέθρεψαν διδάγμασι
θεηγόροις ὡς μέγιστοι, ἀνιλήπτορες· διὸ ἰκέτευε
Μῆτερ, καὶ περισώζε, σὺν τούτοις πάντας τοὺς πίστει,
τελοῦντας τὴν μνήμην σου.*

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἔχει καύχημα, καὶ κουροτρόφον, χώρα ἅπασα,
Καππαδοκίας, καὶ προπύργιον σε Μήτηρ Ἑμμέλεια,
καὶ οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου σήμερον, ὥς
τροπαιοῦχον καὶ μέγα ἀγλάϊσμα, καὶ μιμήσεως
παμπόθητον τὸ ὑπόδειγμα· διὸ πανευλαβῶς
ἀνευφημοῦμέν σε.

Δόξα.

Μήτηρ πάνσοφος, καὶ θεοφόρος, θεία χάριτι,
λελαμπρυσμένη, ὀρθοδόξου παρατάξεως γέγονας, καὶ
ἁπαστράπτεις ἐν πᾶσιν τοῖς πέρασιν, ὥσπερ λαμπὰς
πυρσευθεῖσα τῷ Πνεύματι, σὺ Ἑμμέλεια, τὴν
Θεομήτορα τύπον ἔχουσα, κανόνα τε ἐν βίῳ καὶ
ἀντίληψιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τὴν πολὺπαιδα πίστει ἀνευφημῶ, καὶ τὴν εὐπαιδα
ἄσμασιν ἀνυμνῶ, τὴν θείαν Ἑμμέλειαν καὶ τῷ φόβῳ
συνέχομαι, νοερῶς κατοπτεύων τὴν δόξαν τὴν
εὐκλειαν, καὶ τὸ τρισσὸν τε θάμβος δι' ὧνπερ ὁ
Κύριος, ταύτην στεφανώσας τῶν Ἀγίων εἰς δῆμον,
ἀξίως ἠρίθμησεν καὶ ἀδύτῳ ἐνέδυσεν, τῷ φωτὶ τῆς
Θεότητος· διὰ τοῦτο κραυγάζομεν· πρέσβευε Κυρίῳ
αἰὲ καὶ διαβήματα ἴθυνον ἅπαντα, τῶν τιμώντων σε
καὶ τὴν μνήμην τελούντων σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσιν καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσι.*

Στ.: *Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ ηὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.*

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μᾶρκον: *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον αὐτόν...* (Ζήτηι τῇ Δυετέρᾳ τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος τοῦ Μάρκου)

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τῆς Σῆς Ἀγίας...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Σήμερον τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, συνάχθητε ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τὴν Ἁγίαν Ἐμμέλειαν τιμήσατε. Αὕτη γάρ, τὸν Δεσπότην ἐθεράπευσεν, ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ τῇ καλῇ παιδοτροφίᾳ· διὸ ἐν οὐρανοῖς τὴν παναγίαν κατοπεύουσα Τριάδα, αἰτεῖται ἀπαύστως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας δύο.

Ὁ α' Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Ἐμμέλειαν γεραίρω τοῖς ἄσμασιν. Φωτίου.*

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες.

Ἑόρτια ἄσματα ἄσωμεν πάντες, καὶ χεῖρας
κροτήσωμεν εὐλαβῶς σήμερον, Ἑμμέλειαν τὴν
σεπτήν, γεραίροντες οἱ γηγενεῖς, ὅτι δεδόξασται.

Μητέρες σκιρτήσατε ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμῖν γὰρ
ἀνέτειλεν τῆς χαρᾶς αἴτιον, ἡ μνήμη θεοσεβοῦς,
μητρός· διόπερ ὡς εἰκός, ταύτην ἐτιμήσατε.

Μαράνασα δράκοντος τὰς φρυγανώδεις, ἐπάρσεις
ἐβλάστησας τοῖς βροτοῖς μείζονα, ἀστέρων
λαμπροφανῶν, Ἁγία τέκνα καὶ πιστοὺς, πάντας
κατηύγασας.

Θεοτοκίον.

Ἑλπίδος ἐκπλήρωσις καὶ μυστηρίου, Χριστοῦ τῆς
σαρκώσεως ἀληθῶς γέγονας, ἄνευ σποράς ἢ φυρμού·
διὸ τὸ γένος τῶν βροτῶν, ὑπερδοξάζει Σε.

Ὁ β' Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἑμμέλειαν μέλπω,
Καππαδοκίας φάος. Φωτίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἑμμέλεια πρόκειται πρὸς ὕμνωδιαν ἢ πάνσεμνος,
καὶ λόγον ἐπάξιον οὐκ ἔχω Κύριε, ἀλλὰ δέομαι·
κατάπεμψον σοφίαν, πρὸς ὕμνους κατάλληλον καὶ
καλλιέπειαν.

Μητέρων τὸ καύχημα Καππαδοκίας ἀπάνθισμα,
Ἁγία Ἑμμελεία τῇ πολιτείᾳ τῇ σῇ, ἀναδέδειξαι Κυρίου
εὐδοκία, Ἁγίων συστήματα καταλαμπρύνουσα.

Μαστοί σου Ἑμμέλεια εὐλογημένοι ἐξέθρεψαν, τῷ
γάλακτι τῆς πίστεως μᾶλλον τὰ τέκνα τὰ σά,

ἀμφιστόμους τε κρουνοὺς Καππαδοκία, ἀρδεύοντας
χάριτι κόσμον τὰ πέρατα.

Ἐπέφανε σήμερον καὶ ἐπιλάμπει παντάπασιν, τὸ
ἔαρ τῆς πίστεως καὶ τῶν Χριστοῦ δωρεῶν, ἡ
πολύστεπτος δορκὰς τῆς εὐλογίας, καὶ σκὴνωμα
χάριτος θεία Ἑμμέλεια.

Λαμπρὰ καὶ πανέορτος τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφέστηκεν, ἡ
μνήμη σου σήμερον ἐν εὐφροσύνῃ πιστῶν, τὰ
συστήματα συνάγουσα ἀπάντων, τῶν πόθῳ τῷ ζέοντι
καταφευγόντων σοι.

Εὐθύμησον ἅπασα Καππαδοκία ὡς τέξασα, τὴν
Ἑμμέλειαν καὶ γλυκυτάτην τροφόν, τὸ ἀγλάϊσμα
ἀπάσης Ἐκκλησίας, τὴν εὐφορον ἄρουραν καὶ
θεοτίμητον.

Θεοτοκίου.

Ἰδὼν ὁ θεόπνευστος πάλαι ποτὲ Ἡσαΐας Σε, ὡς
νόμον τῆς χάριτος ὥσπερ νεφέλην φωτός, καὶ ὡς
ἄμπελος κυπρίζουσαν Παρθένε, πεπείρου τοῦ
βότρυος Σε προκατήγγειλε.

Ῥδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Λαμπροφοροῦσα καὶ μυρίζουσα, ἀρετῶν τὸ μύρον
Ἁγία ἡμᾶς, καταπλουτίζεις σωστικάῃς, ταῖς λιταῖς σου
Ἑμμέλεια, τοὺς πόθῳ σε Μήτηρ σέβοντας, καὶ πίστει
γεραίροντας.

Ἐπικυροῦσα πολιτείαν σου, πράξεις τοῦ βίου Ἁγία
σεπτῶς, ἀγιωτάτως τοὺς βλαστούς, ὥσπερ δένδρον

ἀνέδειξας, Παράδεισόν τε κεκλήρωσαι, Χριστοῦ ὡς ἀντίδωρον.

Ἰλὺν παθῶν μου δυσαπόνιπτον, καὶ τὰ πταίσματά μου πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ἀπόπλυνόν μου ἐκβοῶ, καὶ τοῖς δάκρυσιν δέομαι, Ἑμμέλεια ὅτι γέγονας, πιστῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἀναλαβοῦσα τὸν τῆς πίστεως, θυρεὸν ἐπ' ὧμων Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ εὐεργέτης τοῦ παντός, κατεκόσμησε χάρισι, λυχνίαν τε σὲ κατέστησε, φωτίζουσα ἅπαντας.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καταπλήττομαι Παντάνασσα, δόξαν καθορῶν Σου καὶ κράζω βοῶν· χαῖρε παράδεισε τερπνέ, καὶ τῆς Εὐδίας ἡ λύτρωσις, καὶ ὕψος τε δυσαντίβλεπτον, καὶ κλίμαξ οὐράνιε.

Ἔτερος. Τοὺς Σοὺς ὕμνολόγους.

Ἀκτῖνες τῆς σῆς ἐπιστασίας, πηγάζουσαι θείου ἐκ φωτός, πάντας καταπλουτίζουσιν, ἐν χάριτι τοὺς κράζοντας· χαῖρε σεπτὴ Ἑμμέλεια, μέλος πιστῶν παναρμόνιον.

Νηδὺς θεοτίμητος ὑπάρχεις, ὡς ἔτεκες γόνους εὐκλεεῖς, ἀγρὸς ὁ εὐφορώτατος, πλουτίσματος τοῦ Πνεύματος, παναληθῶς Ἑμμέλεια, καὶ Ἐκκλησίας ἀγλαΐσμα.

Μαστῶν σου Ἑμμέλεια ὡς γάλα, σταζόντων τὴν χάριν παμπληθῶς, τέκνα σου ἀνετράφη μὲν, ηὔξηθη δὲ τῷ Πνεύματι· διὸ μητέρων γέγονας, τὸ εὐκλεέστατον πρότυπον.

Θεοτοκίον.

Ἐόρταζε πᾶσα Ἐκκλησία, τὴν μόνην ἀγνὴν ἐν
 γυναιξίν, ἐξ ἧς ἡμῖν σεσάρκωται, ὁ Λόγος ὁ
 προάναρχος, ὁ τοῦ Πατρὸς συνάναρχος, Θεὸς ὁμοῦ τε
 καὶ ἄνθρωπος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐμφιλόσοφον βίον κατὰ Θεόν, διανύσασα Μῆτερ
 ἁγιασμόν, ἀπέλαβες ἔνδοξε, καὶ χαρίτων τὸ πέλαγος,
 καὶ πρὸς ὕψος ἐπήρθης μονὰς εἰσοκίζουσας,
 οὐρανίους· διόπερ Κυρίῳ δεδόξασαι· ὅθεν σεβασμία,
 τῶν θερμῶν ἱκετῶν σου, αἰτήσεις ἐπάκουσον καὶ τὴν
 χάριν κατάπεμψον, τῶν βροτῶν ἢ ἀντίληψις ἢ ταχεῖα
 ὑπάρχεις γάρ, ἢ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων
 σου μνήμην τὴν ἔνδοξον, τῷ Θεῷ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ
 προσάγουσα.

*Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.**Ὠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων Προφήτα
 Ἀββακούμ.*

Γονὴ Καππαδοκίας ὑπάρχεις εὐκλεής, καὶ τῶν
 Ὁρθοδόξων τε ὁσφράδιον τερπνόν, θεαρχικῆς γάρ
 Τριάδος ἢ ὑπηρέτις, καὶ τῶν Ἁγίων ἢ ὁμότιμος
 ὑπάρχεις· ὅθεν σου τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Ἐλλάμψεως τῆς θείας ἐπλήσθης καὶ τρυφῆς, καὶ ἐν
 ἀγιότητι Ἐμμέλεια Χριστός, περιβαλὼν σὲ ἀξίως πᾶσιν
 ἐδείχθης, λελαμπρυσμένον καὶ πολύτιμον δοχεῖον,
 πάντας ἐκπλουτίζων τοῖς θαύμασι.

Ῥητόρων πᾶσα γλῶσσα οὐ δύναται εἰπεῖν, τὰ πολλὰ
ἐξαισία Ἑμμέλεια τὰ σά, τὴν πολιτείαν τὴν θείαν
ἀξιοχρέως, καὶ τὴν πτωχείαν τὴν τοῦ σώματος Ἁγία,
μόνον δὲ τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Θεοτοκίου.

Ἀκτίνων Μητροπάρθενε ἐκλαμπροτέρα, καὶ αὐτῶν
τάξεων ὑπάρχεις θαυμασιῶς, ὑψηλότερα καὶ ὄντως
τιμιωτέρα, πάντων κτισμάτων· διὰ τοῦτο Σοὶ βοῶμεν·
χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπροφόρος ἡ ἡμέρα, ἀνατέταλκε σήμερον, ὅτι
σου ἡ μνήμη, πνευματοφοροῦσα ἐφέστηκεν, καὶ
συναγείρει τοὺς πίστει σοὶ Ἑμμέλεια, ἀνακραζόντας·
Χαῖρε Μητέρων τὸ καύχημα.

Παναρμόνιος κιθάρᾳ, χαρισμάτων πολύχορδος,
πᾶσι μελωδοῦσα, τὴν δοξολογίαν τὴν ἑνθεον,
ἐδείχθης· ὅθεν βοῶμέν σοι Ἑμμέλεια· χαῖρε πάνσεμνε
τῶν Καππαδοκῶν ἡ εὐπρέπεια.

Ὡς νοσοῖς ἡ χριστοφόρος, τὰ νοσοῖα συνάγουσα,
δόγμασιν ἐνθέοις, καὶ ἀδιαλείπτως διδάσκουσα, τὴν
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν κατεπλούτισας, καὶ
ἐφαιδρυνας θείοις τοῖς τέκνους Ἑμμέλεια.

Θεοτοκίου.

Κάλλει Σου τῆς παρθενίας, Γαβριὴλ ἐξεπλήττετο,
ὅτε τὰ μητέρων, εὐαγγελιζόμενος ἔδραεν, ἀλλὰ
θαρρύσας Παρθένε ἀνεκραύγασεν· ἀπειρόγαμε χαῖρε
Μαρία ἀνύμφευτε.

Ὡδὴ ε΄. Τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἰκμὰς ἡ ἀναθάλλουσα ἡμῖν δωρεάς, καὶ τὰς
χερσωθεῖσας ψυχὰς καταρδεύουσα, προστάτις τε εἶ
ἀδαπάνητος, τῶν σὲ προσκυνούντων, καὶ πόθῳ
ἀνυμνούντων.

Ῥεόντων τὴν ἀπόλαυσιν φρονήματι σῶ, σὺ
ἀντιπαρήλθες Ἑμμέλεια ἔνδοξε, ἐστῶτα δὲ ἐπόθησας
ὅλως, ὡς φρονιμωτάτη, καὶ τὴν τρυφήν τῶν ἄνω.

Ὡ τῆς πολλῆς σοφίας σου καὶ γνώμης καλῆς, καὶ
τοῦ θείου πόθου· δι' ὧν περ ἠγάπησας, τὸν Λόγον
ὅσπερ πᾶσιν ἔδειξε, σὲ ὡς ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Τὸν δρόμον μου κατεύθυνον ἡ Μήτηρ Θεοῦ, ὅτι
διαβαίνων ἐν μέσῳ τῶν κακώσεων, καὶ τέτρωμαι ἐγὼ ὁ
ἄθλιος, ὑπὸ τῶν δαιμόνων, τῶν μάτην με μισούντων.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἀγάλλεται πάνδημος καὶ συγχορεύει σήμερον,
πᾶσα τῶν μητέρων ἡ χορεία, σὲ ὥσπερ τύπον τὸν
μέγαν κέκτηται γάρ, Ἑμμέλεια Μῆτερ καὶ τροφέ, καὶ
πανηγυρίζουσα, ἀναμέλπει σοὶ ἄσματα

Πατέρες ἐβλάστησαν ἐκ τῆς σειπτῆς νηδύος σου,
οἵ περ ἐν φωτὶ θεολογίας, τὴν οἰκουμένην ὄντως
ἐφώτισαν· διὸ σὺν αὐτοῖς ὑπὲρ ἡμῶν πάντοτε ἰκέτευε,
Μῆτερ θεία Ἑμμέλεια.

Πολύευκτος ἤγγικεν καὶ τῶν χαρίτων ἔμπλεως
πᾶσιν ὁ καιρὸς τῆς ἐορτῆς σου, καὶ ὥσπερ θεῖον καὶ

ἀκηράσιόν τε, τὸ γάλα ἐκτρέφει μητρικῶς Μῆτερ τοὺς τιμῶντάς σε, εὐσεβῶς καὶ ὡς ἔπρεπε.

Θεοτοκίου.

Ἀγκάλας διάνοιζον τὰς μητρικὰς τοῖς δούλοις Σου, πᾶσι Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, τὸν ποιητὴν Σου καὶ Βασιλέα Χριστόν, καὶ δώρησαι ἴασιν παθῶν καὶ τῶν δυσαπόνιπτον, ρύπον πάντων καθάρισον.

Ῥδὴ σι'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Οὐρανόφωτος λαμπάς, ἐκ χοροῦ Καππαδοκῶν, ἀνατέταλκες ἡμῖν, καὶ λιταῖς σου σωστικάῃς, Ἑμμέλεια, πάντα φυλάττεις τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἵσμεν Μῆτερ οἱ πιστοί, ἀρετῶν σου τὴν πληθύν, καὶ τὸ κάλλος σου σεμνὴ, ἐκβοῶντες εὐλαβῶς· ἡ δόξα τῆς Καππαδοκίας, χαῖρε Ἑμμέλεια.

Σκολιοῦ τὰς πονηράς, μεθοδείας ἐν Χριστῷ, κατενίκησας· διό, τὸν Παράδεισον οἴκεῖς, καὶ χαίρεις κρᾶζουσα ἀπαύστως· Κύριε δόξα Σοι.

Θεοτοκίου.

Ἄνερμήνευτος σπορά, Μῆτερ γέγονεν ἐν Σοί, καὶ Θεὸς τὸ κυηθέν, ἐπεφάνη δι' ἡμᾶς, καὶ ἄνθρωπος ὁμοῦ· διόπερ Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἔτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Διπλὸν τὸ καύχημα γέγονας, Ἑμμέλεια σεμνῇ πολιτεία σου, μητέρων τρόπαιον καὶ γυναικῶν πολυπόθητον, τῶν εὐσεβῶν τὸ κλέος καὶ ἀξιέραστον.

Ὁ τύπος ὧφθης ὁ πάγκρυσος, χοροῦ τῶν γυναικῶν
καὶ μητέρων τε, καταλαμπρύνουσα τῇ βιοτῇ σου
Ἑμμέλεια, τῆς Ἐκκλησίας στέφος τὸ πολυτίμητον.

Καλοὶ εἰς βρῶσιν ἐδείχθησαν, γλυκύτατοι ὡσαύτως
νηδύος σου, καρποὶ θεπέσιοι, τῆς οἰκουμένης ἐν
Πνεύματι, περιβολὴ καὶ σκέπη ἡ χαριτόβρυτος.

Θεοτοκίου.

Ἰδὼν ποτὲ ἐν τῷ ὄρει Σε, ὡς βάτον Μωϋσῆς
ἀκατάφλεκτον, χαμαὶ προσέπεσεν καὶ εὐλαβῶς
προσεκύνησεν, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα Σε ἀπειρόγαμον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.

Καππαδοκίας ἡ γονὴ ἡ πολυτίμητος, καὶ
Ἐκκλησίας ἡ λαμπὰς ἡ παμφαέστατος, ἀναδέδειξαι ἐν
χάριτι τοῦ Κυρίου, ὥσπερ ἔαρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
κατηύγασας, καὶ ἀπαύστως γὰρ φυλάττεις ταῖς
πρεσβείαις σου, τοὺς κραυγάζοντας· Χαῖρε Μῆτερ
Ἑμμέλεια.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν δεξαμένη, ἐπισκέψεως θείας, ζωήρρυτα
Ἑμμέλεια ρεῖθρα, κρουνὸς Καππαδοκίας ἡδύς,
ἀνεδείχθης Μῆτερ καὶ πιστῶν γέγονας, ἡδύμολπον
μελώδημα τῶν πόθῳ σοὶ βοῶντων ταῦτα·

Χαῖρε, ἀμνὰς τοῦ Χριστοῦ ἁγία·

χαῖρε, ὥδῃ πρὸς Χριστὸν ἡ θεία.

Χαῖρε, Καππαδοκῶν τῆς χώρας κειμήλιον·

χαῖρε, συνοδείας Ἀγίων ὁσφράδιον.

Χαῖρε, ὕψος τελειώσεως, καὶ ἀνάστημα σεμνόν·

χαῖρε, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν πιστῶν σου ἰκετῶν.
 Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις τοῦ Δεσπότης θυγάτηρ·
 χαῖρε, ὅτι μετέχεις Παραδείσου τῆς δόξης.
 Χαῖρε, γαστήρ Ἁγίους ἡ τέξασα·
 χαῖρε, χοροὺς δικαίων εὐφραίνουσα.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ Κτίστης·
 χαῖρε, δι' ἧς Ἐκκλησία χορεύει.
 Χαῖρε, Μῆτερ Ἑμμέλεια

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τῆς Οσίας Ἑμμελείας,
μητρὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἑμμέλιον τέθνηκε· τίς ἔφρασεν;
 Ἦ γε τοσούτων καὶ τοίων τεκέων δῶκε φάρος βιότῳ,
 υἱέας ἡ δὲ θύγατρα ὁμόζυγας ἀζυγέας τε,
 εὔπαις καὶ πολύπαις ἡ δὲ μόνη μερόπων.
 Τρεῖς μὲν τῆσδ' ἱερῆες ἀγακλέες,
 ἡ δ' ἱερῆος σύζυγος, οἱ δὲ πέλας ὡς στρατὸς εὐαγέων.
 Θάμβος ἔχεν μ' ὀρώντα τόσον γόνον Ἑμμελίῳ καὶ
 τοῖον,
 μεγάλης νηδύος ὄλβον ὄλον·
 ὡς δ' αὐτὴν φρασάμην Χριστοῦ κτέαρ,
 εὐσεβὲς αἶμα, Ἑμμέλιον, τόδ' ἔφην·
 Οὐ μέγα· ρίζα τόση.
 Τοῦτό σοι εὐσεβίης ἱερὸν γέρας,
 ὧ παναρίστη, τιμὴ σῶν τεκέων,
 ἧς πόθον εἶχες ἕνα.

Ὁδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς Σου Σωτήρ.

Σιμωνικῶς ὡς πέτρα τῆς ζωῆς, ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν ἐν Χριστῷ περικρατεῖς, καὶ πρὸς Θεὸν καθοδηγεῖς ἅπαντας, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς τοὺς μέλποντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ παντὸς λαοῦ θεοσεβοῦς, Ἑμμέλεια σεπτὴ ἐκβοῶ πανευλαβῶς· χαῖρε πιστῶν ἡ σταθηρὰ πρόμαχος· χαῖρε εὐλογίας τρόπαιον, πεποικιλμένον νοητῶς τῷ τρισαγίῳ φωτί.

Ἀπεμπολεῖν τὸ δύνασθαι ἐχθρούς, Ἑμμέλεια Χριστὸς ἐδωρήσατο ἐν σοί, καὶ τὸ λαβεῖν δωρεὰς τοῦ Πνεύματος, ἐν τῷ μεγαλύνειν πάντοτε, Λόγον τὸν ἄσαρκον τὸ πρὶν καὶ σαρκωθέντα ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀγνὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὡς κλίμακα ζωῆς οὐρανόφεγγον ἡμεῖς, οἱ γηγενεῖς χρεωστικῶς μέλπομεν· τῷ ἐκ Σοῦ τεχθέντι ψάλλοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀνατέταλκεν ὁ μέγιστος Βασίλειος, ἐκ σοῦ καὶ Πέτρος τε, ὁ Σεβαστείας ποιμὴν, καὶ θεπιοσ Γρηγόριος Νύσσης ἐπίσκοπος, σὺν Μακρίνῃ τε καὶ Ναυκρατίῳ ἑνδοξε, Ἐκκλησίας θεῖα τέκνα.

Σπόρος ἦνθησεν ἐκ σοῦ ὁ ἐκλεκτὸς ἡμῖν, σεπτὰ τὰ τέκνα σου, τὰ τὸν αἰθέριον πλοῦν, ἀξίως μὲν πλεύσαντα ὡς χριστοκήρυκες, γεγονότα δὲ τὰ τῶν πιστῶν κειμήλια, καὶ τῆς χάριτος δοχεῖα.

Φῶτα ἔνδοξα τῆς χάριτος τρισάκτινα, ἡμῖν
παρέδωκας, ἔχουσα τύπον σαφῶς, τὴν μόνην
πανάμωμον· ὅθεν βοῶμέν σοι· ἀξιόκνητον σὺ εἶ
μητέρων πρότυπον, τῶν τιμώντων σου τὴν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε γενοῦ ἡμῶν μεσίτρεια, πρὸς τὸν
φιλόανθρωπον, ἐκ Σοῦ τεχθέντα Υἱόν, καὶ δώρησαι
ἅπασιν τῇ παρρήσίᾳ Σου, τὸ σωτήριον νᾶμα τὸ βίου
τάχιστα, τὸ ἐκπλύνον ἁμαρτίας.

Ὠδὴ η΄. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι καὶ πᾶσαι στρατιαί.

Ἰδοῦσα τὴν ἄφατον λαμπρότητα Θεοῦ, αὐτὴν
κατεζήλωσας Ἐμμέλεια σεμνή, δοξάζουσα πίστει καὶ
ἀγία ζωῇ, τὸν ἐθελουσίως σαρκὸ περιβληθέντα.

Νικῶσα τὸν δαίμονα καὶ πείσμονα ἐχθρόν, ἐν
ᾠμοῖς ἐκράυγαζες Ἐμμέλεια πιστῶς· δοξάσατε
πάντες τὸν Σωτῆρα Θεόν, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Φιάλη τῆς χάριτος Ἐμμέλεια Θεοῦ, ὑπάρχεις καὶ
σκήνωμα τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ· διό σου τὴν μνήμην
ἐκτελοῦμεν πιστῶς, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ὦ θρόνε πυρίμορφε τοῦ Λόγου καὶ Θεοῦ, καὶ ἄρμα
οὐράνιον καὶ πύλη τοῦ φωτός, Βασίλισσα πάντων
οὐρανίων χορῶν, καὶ βροτῶν τὸ κέρα
ὑπερευλογημένη.

Ἑτερος. Παῖδας εὐαγεῖς

Ὁρθρος νοητὸς ἀγιωσύνης, τῶν τέκνων σου
διετέλεσας Ἑμμέλεια, πρότυπον καὶ καύχημα· ὅθεν
τῷ παντάνακτι, μελωδικῶς ἐκραύγαζες σὺν τούτοις
ἄσμασιν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σέλας καὶ ἀστήρ Καππαδοκίας, συνώνυμος
παιδοτρόφος τε τοῦ μέλιτος, πάνσεπτε Ἑμμέλεια,
γέγονας τῷ βίῳ σου, ὡς τοὺς πιστοὺς συνάγουσα
μελωδικῶς βοᾷν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φίλους ἐκλεκτοὺς τε καὶ ἐργάτας, ἀξίους τοῦ
ἀμπελῶνος τοῦ παντάνακτος, ἔτεκες Ἑμμέλεια,
ἔχουσα ὡς πρότυπον, τὴν Θεοτόκον Δέσποινα· διὸ
ἐκραύγαζες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

ὦ των τρισαγίων θαυμασίων, καὶ θείας
φιλανθρωπίας παναμώμητε! Ὁ πατὴρ ηὐδόκησεν,
Πνεῦμα δὲ ἐλήλυθεν, καὶ ὁ Υἱὸς ὡς ἄνθρωπος ἐν τῇ
νηδύϊ Σου, σεσάρκωται βουλόμενος σῶσαι, φύσιν τὴν
πεσοῦσαν Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον.

Τῆς Ἐκκλησίας λαμπὰς ὡς ἀείφωτος, τῆς Ἑμμελείας
ἡ μνήμη ἐφέστηκεν, ἡ πιστοῖς χαρίσασα εὐσεβείας
κλίμακας· διὸ Χριστὸν τὸν Θεὸν καθικετεύει, ὑπὲρ
εἰρήνης ἀενάως ἡ πάνσεμνος.

Ίωγὴ πάντων ἡμῶν ἡ ἀκοίμητος, τῶν εὐφροσύνως τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ χαρᾶς τὸ τρόπαιον καὶ κανὼν ὁ ἔμψυχος, πέλεις ἀεὶ τῶν μητέρων καὶ λαμπρότης· ὅθεν δοξάζομεν ἐν πόθῳ σε πάντοτε.

Ὁ τῶν μερόπων χορὸς συναχθήτω νῦν, καὶ ἀνυμνεῖτω τὴν θείαν Ἑμμέλειαν, τὸ τερπνὸν ἐκβλάστημα τὸ σεπτὸν κειμήλιον, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης, ὅτι τὸ ἔαρ τῶν χαρίτων ἐφέστηκεν.

Θεοτοκίου.

Υἱὸν Θεοῦ ἐν σαρκὶ ἀπεκύησας, ὑπερφυῶς καὶ ἀφράστως Θεόνυμφε, καὶ ἡ χώρα γέγονας ἡ ἀγνὴ καὶ ἄμωμος, τοῦ ἀχωρήτου· διὸ Σὲ προσκυνοῦμεν, ὡς Θεοτόκον τε καὶ Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Τίνα σοὶ ᾠδὴν προσάξω καὶ αἵνεσιν Μῆτερ Ἑμμέλεια, δοῦλος ὁ ταλαίπωρος νοῶν σου ὕψος τῆς ἀγιότητος, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐβράβευσεν καὶ ἐδαψίλευσε, θείαν χάριν· ὅθεν ἀνακράζω σοι· χαῖρε Μῆτερ Ἁγία καὶ πάνσεμνε.

Ἰνδαλμα σεπτὸν Ἁγία Ἑμμέλεια τέκνων σου γέγονας· ὅθεν κατὰ μέθεξιν ἐγεύθης δώρων τοῦ θείου Πνεύματος· καὶ νῦν οἰκεῖς Παράδεισον τὸν πολυπόθητον· διὰ τοῦτο μνήμην ἐκτελοῦμέν σου, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν τὸ χαῖρέ σοι.

Ὅλη εὐσεβὴς καὶ Μήτηρ φιλόθεος πέλεις Ἑμμέλεια· ὅθεν στέφος ἄφθαρτον παιδοτροφίας φέρεις καὶ

ἔνδοξον, ὅπερ σαφῶς ἐκάλλυνεν καὶ κατεκόσμησεν, ἐπαξίως ἄνθεσι τοῖς ἄνωθεν ὁ Δεσπότης Χριστὸς πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνους καὶ ᾠδὰς πανδήμως προσάγομεν χρεωστικώτατα, τῇ ἀπειρογάμῳ τε καὶ Θεοτόκῳ τῇ νέᾳ Εὐὰ τε, ὡς δι' αὐτῆς ἠνέωκται ἡμῖν Παράδεισος, τοῖς πεσοῦσι διὰ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς Εὐας τὸ πρότερον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῶν μυροφόρων φρόνημα ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, τὸν Ἰησοῦν Ἐμμέλεια διηκόνησας πόθῳ, ἀπὸ νεότητος Μήτηρ καὶ διψῶσα τὸ ὕδωρ, τοῦ φωτισμοῦ προσέδραμες εἰς πηγὰς ζωηρρύτους, καὶ σωστικὰς νάμασι τῆς χάριτος ἀρδευθεῖσα· διὸ ἀεὶ ἰκέτευε, τὸν Χριστὸν ὑπὲρ πάντων.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Αἱνοί. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ κραταιὰ προστασία καὶ ἡ βοήθεια, καὶ νυμφοστόλος πάντων, τῶν θερμῶν ἱκετῶν σου, Μήτηρ ἀναδέδειξαι τοῦ Θεοῦ, εὐδοκία Ἐμμέλεια· διὸ τὴν μνήμην ἐν πόθῳ οἱ γηγενεῖς, ἐκτελοῦμέν σου τὴν πάμφωτον.

Οἱ ἐπὶ γῆς σὲ ὑμνοῦσιν καὶ μακαρίζουσιν, καὶ τῶν Ἀγγέλων πλήθη, εὐλαβῶς σοὶ βοῶσι· χαῖρε δεξαμένη

τῶν ἀρετῶν, καὶ τῆς χάριτος πλήρωμα, καὶ τῶν Ἁγίων μητέρων χαῖρε μολπή, ἡ εὐφρόσυτος Ἑμμέλεια.

Καππαδοκίας ἡ χώρα πᾶσα εὐφραίνεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ, τῇ σῇ Μῆτερ Ἁγία, καύχημα γὰρ κέκτηται σωστικόν, τὴν στερρὰν σου ἀντίληψιν· ὅθεν τὸν ὕμνον βοᾷ σοὶ πανευλαβῶς· χαῖρε τρόπαιον περίλαμπρον.

Τῆς ματαιότητος πάσης ἀποκεχώρισαι, καὶ συνηνώθης Μῆτερ, στρατιᾷ τῇ ἁγίᾳ· ὅθεν κεκτημένη χάριν πολλήν, τὸν Δεσπότην ἱκέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων παντοδαπῶν, τοὺς τὴν μνήμην ἐκτελοῦντάς σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Μῆτερ Ἁγία, τρυφήν τῆς ἐγκρατείας ἐν βίῳ θηλάσασα· ἀρρήτου καὶ θείας τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ κατηξίωσαι, τὸ σεμνὸν γὰρ τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ νοὸς τὸ φιλόθεον κατηύθυναν τὸν βίον σου, καὶ ματαιότητος τῶν γενηρῶν σὺ ἀπώκισαι φρονίμως, τῶν ἁγίων οὔσα συνόμιλος· ὅθεν λαμπρῶς παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἀντεδοξάσθης, καὶ πρὸς οὐρανοὺς μετήχθης ὡς σεσωσμένη, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύουσα ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Χαῖρε τῆς Τριάδος θεραπαινίς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, χαῖρε λύχνος ὁ φωταυγής, Μῆτερ σεβασμία,

Ἐμμέλεια Ἁγία, καὶ τῶν πιστῶν σου δούλων, χαῖρε τὸ καύχημα.

Τῆς Καππαδοκίας χαῖρε βλαστός, ὁ πάνσεπτος Μῆτερ, καὶ τῆς χάριτος ἀγωγός, πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου, τοὺς τιμῶντας σὲ πόθῳ, καὶ πίστει σοὶ βοῶντας· χαῖρε πανθαύμαστε.

